

Transkrypcja języka arabskiego

(opracowanie Maciej Klimiuk)

Litera	DIN 31635	ISO (UW)	ISO 233	EI2	Polska	Wehr
ء ¹	ˁ	ˁ	ˁ	ˁ	ˁ	ˁ
ء ²	ˁ	ˁ	ˁ	ˁ	-	ˁ
ا	ā	ā	ā	ā	a	ā
ب	b	b	b	b	b	b
ت	t	t	t	t	t	t
ث	ṭ	ṭ	ṭ	th	s	ṭ
ج	ǧ	ǧ	ǧ	dj	dź	ǧ
ح	ḥ	ḥ	ḥ	ḥ	h	ḥ
خ	ḫ	ḥ / ḫ	ḥ	kh	ch	ḳ
د	d	d	d	d	d	d
ذ	ḍ	ḍ	ḍ	dh	z	ḍ
ر	r	r	r	r	r	r
ز	z	z	z	z	z	z
س	s	s	s	s	s	s
ش	š	š	š	sh	sz	š
ص	ṣ	ṣ	ṣ	ṣ	s	ṣ
ض	ḍ	ḍ	ḍ	ḍ	d	ḍ
ط	ṭ	ṭ	ṭ	ṭ	t	ṭ
ظ	ẓ	ḍ / ẓ	ẓ	ẓ	z	ẓ
ع ¹	ˁ	ˁ	ˁ	ˁ	ˁ	ˁ
ع ²	ˁ	ˁ	ˁ	ˁ	-	ˁ
غ	ǧ̣	ǧ̣ / ḡ	ǧ̣	gh	gh	ḡ
ف	f	f	f	f	f	f
ق	q	q	q	ḵ	k	q
ك	k	k	k	k	k	k
ل	l	l	l	l	l	l
م	m	m	m	m	m	m
ن	n	n	n	n	n	n
ه	h	h	h	h	h	h
ة ³	a	a	a	a	a	a

¹ Między dwiema samogłoskami.

² W innej pozycji

³ W wyrazie stojącym w pauzie.

ä ⁴	at / ah	at	ä	a, at	at	at
و ⁵	w	w	w	w	w	w
و ⁶	w	w	w	w	u	w
و ⁷	ū	ū	ū	ū	u	ū
ي ⁵	y	y	y	y	j	y
ي ⁶	y	y	y	y	j	y
ي ⁷	ī	ī	ī	ī	i	ī
ا	ā	à	ÿ	ā	a	ā
ال	al-	al-	ʾal-	al-, ʾl-	al-	al-

Uwagi:

1. Początkowa *hamza* nie jest notowana: *ana* ‘ja’.
2. Partykuły: *wa-*, *fa-*, *ta-*, *bi-*, *li-*, *ka-*, *la-*, *sa-* oraz *a-* przyłączone są do wyrazu za pomocą „-”: *bi-qalam* ‘długopisem’, *wa-urīdu* ‘i chcę’.
3. Asymilacja „liter słonecznych” jest odnotowywana, np. *an-nawm* ‘sen’.
4. Końcówki *iʿrābu*, **jeśli są notowane**, zapisuje się zazwyczaj w indeksie górnym: *al-bayt^u* : *al-bayt^u*, *bayt^m* : *bayt*, *maʿnāⁿ* : *maʿnā*, *miṣriyyūn^a* : *miṣriyyūn*.
5. Końcówki rodzaju żeńskiego i *iʿrābu*, **jeśli są notowane**, zapisuje się w indeksie górnym: *madīna^m* : *madīna*, *salāma^m* : *salāma*, *al-kabīra^m* : *al-kabīra*.
6. Wyrazy w rodzaju żeńskim w *status constructus* otrzymują końcówkę *-at*: *madīnat^u* *ān-nabī* : *madīnat an-nabī*.
7. *Nisba* (-*iy^m*) notowana jest jako *-ī*, jeśli nie zapisuje się końcówek *iʿrābu*: *nabīyy^m* : *nabī*.
8. *Hamzat al-waṣl* po *iʿrābie* oraz wyrazie kończącym się na samogłoskę zaznaczana jest za pomocą znaku ˘ nad samogłoską po *hamzie al-waṣl*: *bi-īhtimām*, *al-madrasa^m* *āl-kabīra^m*, *al-madrasa āl-kabīra*, *bayt^u* *āl-maliki*. W wyrazach po spółgłosce nie jest zaznaczana: *bayt al-malik*.
9. *Madda* jest notowana jako połączenie ʾā: *Al-Qurʾān^u* : *Al-Qurʾān*.
10. Słowo ابن / بن zawsze transkrybuje się jako *ibn* / *Ibn*.
11. Nazwy własne oddaje się za pomocą dużej litery: *Al-Qāhira*. Jeśli nazwa własna składa się z kilku wyrazów, rodzajnik określony w kolejnych elementach jest pisany małą literą: *Al-Ġumhūriyya āl-ʿArabiyya ās-Sūriyya*.
12. Transkrypcja dialektalna jest bogatsza i różni się od transkrypcji języka literackiego. Zazwyczaj *hamza* na początku jest notowana. Należy zwrócić uwagę, że znak ħ jest zapisywany częściej jako *x*, natomiast znaki đ i ẓ notują oddzielne fonemy.

⁴ Jako pierwszy element *status constructus*.

⁵ Jako spółgłoska.

⁶ Jako element dyftongu.

⁷ Jako samogłoska.